

## [Edvard Sørensen.]

forbudt Horsens Byraad overhovedet at yde Hjælp i disse Tilfælde, i alt Fald til det var konstateret, at de ikke selv kunde skaffe sig Beskæftigelse.

De Anker over Socialreformen, der har været fremme, har mest drejet sig om Indvandring til Byerne af unge Mennesker og de skadelige Indvirkninger, dette vilde have baade ved Tab af Arbejdskraft paa Landet og ved de forøgede Understøttelser, Byerne derved kom af med, men en Afgørelse som den i Horsens bedrer ikke disse Forhold, tværtimod. I Ængstelse for disse Konsekvenser og i Forbindelse med Krav til Socialministeren om Undersøgelser i Landkommuner er der fra de ærede Medlemmer Hr. Villumsen og Hr. Strøm fremsat Sigtelser og Beskyldninger, der, hvis de skal opfattes alvorligt, maa belægges med Beviser og Adresser, hvad jeg ogsaa venter, at de ærede Medlemmer kan og er rede til; det gaar efter min Opfattelse ikke an at udslynge Beskyldninger i al Almindelighed. Er der begaaet Lovovertrædelser, maa de rettes, men der maa offentligt gøres Rede for, hvilke Forhold der sigtes til, da Sigtelserne og Beskyldningerne er rejst offentligt.

Det ærede Medlem Hr. Villumsen udtalte — det findes Spalte 432, og jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til dette og et Par enkelte andre korte Citater:

„Jeg synes derfor, de Herrer fra Oppositionen burde gaa noget mere stille med Dørene og søge at paavirke Meningsfæller ude i Kommunerne til at respektere Lovens klare Bestemmelser, at det ikke skal gaa saadan, som en Amtmand forleden udtalte, at en jysk Sogneraadsformand over for ham havde sagt, at vel vidste han, at vi havde faaet en ny Sociallovgivning, men den bruger vi nu ikke i min Kommune.“

Jeg vil gerne bede om Oplysning om, hvem den Amtmand er, der tolererer, at en Sogneraadsformand inden for hans Omraade nægter at bruge en Lov, der er traadt i Kraft til Oktober i Fjor? Vi maa have Navnene frem her, baade paa vedkommende Amtmand og paa vedkommende Sogneraadsformand.

Det ærede Medlem Hr. Strøm udtalte bl. a. — det findes Sp. 478 — :

„Nej, Borgmesterens Betragtninger

blev fremsat i en anden Forbindelse, nemlig i Forbindelse med den store Indvandring, der finder Sted fra Land til By, og i Forbindelse med den kolossale Evne og Opfindsomhed, de venstre- og konservativt styrede Landkommuner udviser, naar det gælder om at smygge de sociale Op-gaver af sig.“

Der vilde komme artige Ting og Forhold for Dagen, om alle de Tilfælde kunde opnoteres, hvor Socialudvalgene i slige Kommuner ved Behandlingen af dem, som paa Grund af Arbejdsløshed maa henvende sig til dem om Hjælp, direkte har været Aarsagen til, at disse daarligt stillede Arbejdere jages fra Land til By, ved Nægtelse af Hjælp, ved udvist Karrighed, ja, ligefrem ved, selv om det er fuldkommen ulovligt at betale vedkommende for at flytte fra Kommunen.“

Jeg maa dør stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Strøm: Hvilke Kommuner er det, der har nægtet Hjælp, hvor Trang har foreligget, og hvilke Kommuner har udbetalt ulovlig Rejsehjælp, uden at de bagefter er blevet kendt for at være retlige Opholdskommuner for vedkommende? Vi maa have disse Navne frem her paa denne Plads.

I nogle korte Replikker efter det ærede Medlem Hr. Strøms Tale udtalte det ærede Medlem — det findes Sp. 481 — :

„Det vil ogsaa være underligt, om man kan rette Henvendelser til Socialministeren om Undersøgelse over for f. Eks. Aalborg, hvad angaar Paaskehjælpen, fordi Aalborg administrerer Lovens maaske lidt til den gode Side...“

Jeg synes, det er en letsindig Udtalelse. I dette Tilfælde, Afgørelsen af Spørgsmaalet Paaskehjælpen i Aalborg, en Afgørelse, som jeg føler Grund til at sige Socialministeren Tak for, er der ikke Tale om „maaske“, nej, her ligger en klar Afgørelse for, at Hjælpen er ulovlig ydet, og at der ikke kan faas Refusion for nogen Del af den. Efter en saadan Afgørelse kan dette ikke diskuteres, der er ikke Plads for noget „maaske lidt til den gode Side“. Det, der kan være Tale om, er det, som det ærede Medlem Hr. Brosen nævnte forleden Dag: Skal Aalborg Skatteydere i Fællesskab betale denne ulovlige Hjælp, eller bør den højtærede Indenrigsminister som den højeste